

NEDERLANDEN.

ANTWERPEN, den 6 September. (Uit eenen brief.) Hier blijft alles in denzelfden toestand, en men zoude bij dag niet kunnen merken, dat er iets buitengewoons te doen was, indien men dit niet bespeurde door de buitengewone werkzaamheden tot versterking der stad, zoo als het omhakken van boomen tot het maken van palissaden, het hakken van schietgaten in de borstwering der vestingwerken, tot het leggen van kanonnen, enz. — Van Leuven zijn er gisteren en eergisteren geene diligences aangekomen; echter weet ik, dat de lancers, aangevoerd door den generaal Trip, eenen aanval op die stad gedaan hebben, om dezelve met geweld in te nemen, waarbij van wederzijden reeds eenige dooden en gekwetsten gebleven waren, toen de Prins bevel gaf, om den aanval te staken om verder bloedvergieten voor te komen. — Hier heeft men een adres aan den Koning willen zenden, even als men te Brussel en te Luik gedaan heeft; maar toen de heeren *Cassiers* en *Petou*, die de ontwerpers van dat stuk schijnen geweest te zijn, zich daarmede op de makelaars-kamer wilden begeven, om het aldaar ter teekening te leggen, heeft men hun den toegang tot dezelve geweigerd: ook schijnt het, dat men hun heeft doen verstaan, dat het volstrekt belang van Antwerpen was, zich met dergelijke zaken niet in te laten en zich geheel stil te houden, te meer daar de vorsten herhaalde malen hunne goedkeuring over het gedrag der Antwerpenaren betuigd hebben, en zelfs verzekerd, dat dit deze stad tot groot voordeel verstrekken zoude. — Ook te Brussel is niet iedereen met het adres te vreden; want zoodra men daarmede begonnen is, hebben onderscheidene burgers de wapens nedergelegd, zeggende dat zij die slechts opgevat hadden om de rust te bewaren. Men zegt zelfs, dat vele kompagnien dit gedaan hebben, met de betuiging dat zij zich in geen deele tegen het gouvernement wilden verzetten.

GEND, den 8 September. Men verzuimt niets, om het kasteel dezer stad in goeden staat van tegenweer te brengen, en van het noodige te voorzien. De verlofgangers der 17 afdeeling zijn bij hunne bataillons aangekomen; de rust wordt steeds, zoo wel door de burgerlijke, als door de militaire overheid, op de loffelijkste wijze gehandhaafd. De commanderende generaal van *Saksen Weimar* betoont in deze gewichtige omstandigheden den meest mogelijken ijver.

's GRAVENHAGE, den 9 September. Onze Staats Courant deelt het volgende mede. De Koning, met verontwaardiging vernomen hebbende het voortduren van oproer en opstand tegen het wettig gezag in enkele plaatsen der provincien Zuid-Brabant en Luik, heeft zich, in afwachting van den uitslag van het overleg met de op den 13 dezer maand bijeengeroepene Staten-Generaal, verplicht geacht tegen de verdere verspreiding van dien opstand, naar zoodanige oorden, alwaar rust en orde door den goeden geest der ingezetenen zijn behouden gebleven, en naar de Nederlandsche vestingen, de meest krachtadige maatregelen te bevelen, ten einde de brave bevolking en 's Rijks bolwerken tegen de oproerlingen te beschermen, en zijn met dat oogmerk aan de commanderende officieren, zoo wel van het leger te velde als van de bezettingen, de stelligste voorschriften afgevaardigd, om geene voorzorgen noch maatregelen te verzuimen, welke strekken kunnen om de rust te behouden en om, des noods, geweld met geweld door kracht van wapenen te keeren.

Voorts zijn ook de Gouverneurs der gewesten met voorschriften van politie voorzien geworden, onder anderen ten doel hebbende om voor te komen dat woelzieke personen, met misdadige bedoelingen bezielde, zaden van tweedragt en wantrouwen strooijen, en het geluk van stille en brave burgers ondermijnen.

Alle weldenkende ingezetenen, waar zij zich in het Rijk bevinden, die met trouw en geesdrift zich rondom wet en orde scharen, kunnen dan ook gerust zijn, dat hunne eigendommen beschermd en hunne regten en belangen niet aan geweld of boosheid zullen worden prijs gegeven. Het vertrouwen op het goede gedeelte des Nederlandschen volks, het welk overal verre weg het grootste getal uitmaakt, waarborgt deze verzekering.

De Antwerpsche Courant van heden deelt het navolgende adres aan Z. M. den Koning mede:

SIRE!

„Het is niet zonder een smartelijk gevoel, dat wij de vraag hebben vernomen, welke aan Uwe Majesteit gedaan is, betreffende het verkrijgen der scheiding van belangen tusschen de Zuidelijke en Noordelijke provincien.

„De vrees, dat ons stilzwijgen somwijlen als eene toetreding mogt worden aangemerkt, legt ons den plicht op, eerbiedig aan Uwe Majesteit te betuigen, dat door ons in geen deele in dien wensch gedeeld wordt. De ondervinding van vijftien jaren heeft ons ten duidelijkste bewezen, dat men aan het vrije vertier der voortbrengselen het gemeenschappelijke welzijn verschuldigd is. De voordeelen, welke de scheepvaart genoten heeft van den handel met de kolonien; de debouchés, welke diezelfde kolonien elken dag meer en meer aan onze nijverheid openen, strekken tot een onwiderspreekbaar bewijs, dat elke scheiding noodlottig zou zijn, niet slechts voor deze provincie, maar voor de nijverheid en den handel van geheel België. Ten sterkste overtuigd van deze groote waarheid, verstouten wij ons, dezelve aan Uwe Majesteit te doen kennen met dien eerbied en dat vertrouwen, welke eenen Koning inboezemen, die het geluk van zijn volk wil, en die nooit arbeiden zal dan voor deszelfs wel begrepen voorspoed.

„Antwerpen, den 8 September 1830.”

Dit stuk is door de voornaamste ingezetenen van Antwerpen onderteekend.

Terwijl men te Antwerpen zich aldus tegen de afscheiding verklaart, houden vele aanzienlijke kooplieden en andere ingezetenen zich te Amsterdam bezig met een adres aan Z. M. te teekenen, waarbij zij die afscheiding verzoeken.

Daar het in deze oogenblikken, waarop zoo veel van de afscheiding tusschen het Noorden en Zuiden gesproken wordt, kan van belang geacht worden te kennen de artikelen, door de gevolmagtigden der hooge Bondgenooten vastgesteld, in Junij 1814, en door Z. M. den 21 Julij daaraanvolgende, genomen als grondslagen der vereeniging van de Nederlanden; wij deelen dezelve hierbij mede:

Art. 1. De vereeniging zal volkomen en innig zijn, zoo dat de beide landen slechts één enkelen Staat zullen uitmaken, welke bestuurd zal worden volgens de reeds in Holland vastgestelde Grondwet, die met wederzijdsche overeenstemming, naar de omstandigheden zal gewijzigd worden.

Art. 2. Er zal in de artikelen dier Grondwet, die aan alle godsdiensten gelijke bescherming en voorregten verzekeren, en de benoembaarheid van alle burgers, welke ook hunne godsdienstige gezindheid zijn moge, tot openbare ambten en waardigheden daartstellen, niets worden veranderd.

Art. 3. De Belgische provincien zullen, op eene behoorlijke wijs, in de vergadering van de Staten-Generaal worden vertegenwoordigd; zullende derzelver zittingen, in tijden van vrede, beurtelings, worden gehouden in eene Hollandsche en in eene Belgische stad.

Art. 4. Al de inwoners der Nederlanden, alzoö volgens de Grondwet gelijk gesteld zijnde, zullen gelijke aanspraak hebben op alle voordeelen van handel en andere, die hunne omstandigheden medebrengen, zonder dat eenige bepaling of belemmering op den eenen kan worden gebracht, ten behoeve der anderen.

Art. 5. Onmiddellijk na de vereeniging, zullen de provincien en steden van België tot de vaart en den handel op de volkplantingen, op gelijken voet als de Vereenigde Nederlanden, worden toegelaten.

Art. 6. De lasten zoo wel als de voordeelen gemeen moerende zijn, zullende schulden, tot op de vereeniging gemaakt, door de Hollandsche provincien ter eene, en de Belgische provincien ter andere zijde, ten laste der algemeene kas der Nederlanden zijn.

Art. 7. Naar dezelfde grondbeginselen zullen ook de kosten tot aanbouw en tot onderhoud der vestingen op de grenzen van het nieuwe rijk, als een voorwerp der zekerheid en onafhankelijkheid van al de provincien, en het geheele volk betreffende, door de algemeene schatkist worden gedragen.

Art. 8. De kosten tot het onderhouden en maken van dijken komen ten koste der landstrekken, die het meest onmiddellijk bij dit gedeelte van de openbare dienst belang hebben, voorbehoudens de verplichting van den Staat in het algemeen, om, in geval van buitengewone onheilen, ondersteuning te geven, zoo als dit tot nog toe in Holland gebruikelijk was.

Overeenkomstig en naar aanleiding dezer acht grondbepalingen, zijn bij het traktaat van *Heenen* de grenzen enz., de Vereenigde Nederlanden betreffende, vastgesteld en de bestaande Grondwet gewijzigd.

LEEUWARDEN, den 13 September. De bijzondere berigten uit Brussel zeggen dat de rust aldaar niet zoodanig is als men meent, en dat er zich twee partijen hebben op-

gedaan, waarvan de eene, ziende dat zij misleid is, gaarne terug wil treden, en de andere partij, aan welker hoofd de groote raddraaiers zich bevinden, die niet anders bedoelen dan hunne eigene grootheid en verheffing, haar doel denkt bereikt te hebben door de afscheiding van Holland. Deze grooten hebben het miltzieke gemeen onder den arm genomen, ten einde hun doel te bereiken, doch zijn zelve achter het scherm gebleven, van waar zij thans voor den dag komen. Vreemd moet het elk voorkomen, dat bij den opstand en na de plundering en brandstichting te Brussel, geen woord van de afscheiding van Holland is gerept geworden. De Brusselsche opstandelingen, namelijk de geringe werklieden, die door geld, drank en belofte waren opgeruid, schreeuwden *liberté! justice!* doch vertraptten de *vrijheid* door openbare en bijzondere eigendommen te plunderen en te vernielen, en handelden tegen de *justitie*, door wetten en regten te schenden en zich aan de grootste misdaden schuldig te maken. Zij schreeuwden *weg met van Maanen!* vermits die de handhaver der justitie was, en *leve de Potter!* om dat die als misdadiger in handen van de justitie gevallen en verbannen was. Dit geschreeuw bewijst dat zij niet wisten wat zij wilden, en zich slechts als werktuigen lieten gebruiken. Na deze schending van wetten en het bedrieven van de grootste misdaden, hadden deze werktuigen afgedaan, en kwam de tweede soort van opstandelingen op het tooneel; deze gingen verder, vertraptten de nationale kleuren en de kenteekens van het regerend Koningshuis, en ontrolden de oproer van, de beruchte en met schande bedekte van *Heintje van der Noot* tegen Oostenrijk uitgestoken, welke zij ons als nationaal wilden opdringen voor de vlag onzer voorvaderen, die voor de Briel en bij Nieuwpoort; voor Chattam en voor Kadix; voor Algiers en voor Palembang; te Waterloo en voor Parijs met roem wapperde; in alle Zeeën, en door geheel Europa met achting en eerbied erkend wordt. Deze verregaande opstand, deze schending van de grondwet, deze verguizing van den besten der Vorsten, wilden zij met voorwendsels bedekken; men sprak van grieven, en eene commissie uit de opstandelingen had de stoudheid zich daarmede bij den Koning te vervoegen. De Vorst toonde hen, dat hij niet buiten de grondwet konde handelen, gelijk zij deden, en dat de grondwet en de vergadering der Kamers zouden beslissen. Dit was voorzien; en terwijl alle wetten en regten door de opstandelingen waren geschonden en zij billijke straf vreesden, kwamen de voornaamste raddraaiers uit den schuilhoek voor den dag met eene geheele nieuwe vordering, namelijk de afscheiding van Holland, waardoor zij groot en rijk zijn geworden. Hierdoor hopen zij alle hunne misdaden te bedekken en zich straffeloos op het kussen te plaatsen. De eenvoudige Brusselsaars zien zich thans misleid, daar zij bemerken dat het geschreeuw over de gewaande grieven het ware doel heeft bedekt. Eenige burgers hebben daarom onvergenoeg de geweren weggeworpen, en een tweespalt heerscht in de oproerige stad. De voornaamste raddraaiers hadden hun plan intusschen listiglijk beraamd, en overal agenten gezonden om de gemoederen op te hitsen, doch het doel, zelfs voor de unionisten, verborgen gehouden; van daar de hulp uit Luik en Leuven; doch niet op alle plaatsen zijn zij geslaagd: te Gend hebben 1700 fabriekanten een adres aan den gouverneur gezonden, waarin zij hunne afschuw van den opstand en hunne zucht tot orde en rust te kennen geven. Ook andere plaatsen denken zoo, en zullen zich meer en meer van de opstandelingen en plundersaars afzonderen, zoo zij de zaak wijszinnig inzien en hunne belangen behartigen. Een oproerige *Courrier* denkt anders: de verdiende straf vreezende, zoekt hij den opstand verder uit te breiden, en eene afscheiding aan te raden om aldus straffeloos te blijven.

De *Gazette des Pays-Bas* zoekt de gemoederen steeds neder te zetten, en zegt: „Elk wenscht vuriglijk, dat de wettige orde zich spoedig herstelle; dat elk zijne gewone werkzaamheden kunne hervatten; dat de handel en de industrie hunne levendigheid hernemen. Wij hooren niet spreken dan van militaire dienst, van barricaden, van gevechten tegen de troepen, die intusschen ook nationaal zijn. De troepen zijn niet, gelijk voorheen, grootendeels te zamengesteld uit verleide en uit de groote steden opgeraapte menschen; het leger bestaat, even gelijk onze burgerlijke wachten of schutters, slechts uit onze vrienden, uit onze broeders, uit onze zonen, het leger is geheel nationaal. Laten wij hopen, dat het oogenblik niet meer verre af is, dat wij ons weder allen zullen vereenigen rondom den constitutionelen troon, onder dezelfde nationale vlag, en hooren naar de stem van een Koning, een voorbeeld van alle deugden, van een Koning onzer liefde en onzer vrielevheid zoo waardig.

Deze en meer andere goede pogingen zullen wellicht niet helpen, daar het kwaad te veel wortel geschoten heeft, en het den belhamels gelukt is haat tegen de Noord-Nederlanders in te boezemen en de gemoederen op te winden. Terwijl Z. M. de Koning de Statenvergadering in 's Gravenhage oproept, roepen eenige afgevaardigden als de *Brouckère*, de *Celles*, de *Stassart*, de *Secus*, enz., alle afgevaardigden te Brussel bijeen, om het antwoord van het gouvernement, op het voorstel door Z. K. H. den Prins van Oranje overgebracht, af te wachten. Het schijnt, dat deze zich aan de oproeping van Z. M. zullen storen en zich naar den Haag zullen begeven. De *Courrier* zegt, dat zij in den Haag niet veilig zijn, doch het *Haagsche dagblad* antwoordt, dat zulks niet dan een voorwendsel is, daar ééne de *Stassart* dezer dagen ongehinderd in den Haag is geweest, en dat al hetgeen de *Courrier* over mishandeling van Belgen in 's Hage gezegd heeft, *vals* en *verzonnen* is. Het tegendeel is dan ook waar: in Brussel heeft men vele Noord-Nederlanders mishandeld, hen gedwongen om *leve de Potter* te roepen, en om de wapenen tegen het wettig gezag op te vatten, zelfs aan eenige sabelhouwen toegebracht, dewijl zij hierin weigerachtig waren. Uit Luik heeft men de Noord-Nederlanders verkleed in de citadel moeten brengen, dewijl zij mishandeld werden. De vlugtelingen uit de oproerige steden in Utrecht aangekomen, verzekeren, dat men in Zuid-Nederland zijn leven niet zeker is en dat zij zich aldaar, alwaar zij de rust en orde, onder het wijs bestuur van Oranje, vinden heerschen, als in eene andere wereld verplaatst zien.

In Luik heeft men de stoutheid, zich met geweld van de depeches van Prins *Frederik* meester te maken, open te breken en aan het volk voor te lezen. De gouverneur heeft aldaar daarom het volgende stuk doen afkondigen:

DE STAATSRaad, Gouverneur der provincie Luik, aan allen en een iegelijk, die tegenwoordig enig burgerlijk of militair gezag uitoefenen.

Mijne Heeren!

Ik had, op aanzek van de regering, en van eene menigte rustige burgers, den 1 September, aan Z. K. H. Prins *Frederik der Nederlanden* geschreven, om denzelfden, in het belang der publieke rust, te verzoeken, dat hij geene troepen tegen Luik zou doen aanrukken. Z. K. H. had de goedheid, mij, reeds den volgende dag, te antwoorden, dat de marsch van de 13de afdeeling tegen Luik gestaakt zou worden. De luitenant der artillerie, welke dezen brief overbragt, werd des nachts door de menigte aangevallen; men vorderde, dat hij zijne dépêche zou overgeven; de toegesnelde patrouille kon niet beletten, dat dezelve geopend en gelezen werd, en, den volgende dag stond zij letterlijk in onze courant.

Mijne correspondentie, mijne heeren, heeft geen ander doel, dan de rust te handhaven en ongelukken te verhoeden, maar ik verlang, dat mijne brieven geëerbiedigd worden; ik vraag niet meer voor mij, dan hetgeen ik gaarne, met regt en daad, aan den geringsten burger gunne.

Luik, den 4 September 1830.

Men gaat verder: terwijl Prins *Frederik* de toegeeflijkheid heeft de troepen van Luik terug te onbieden, zenden de Luikenaars hulpbenden naar Brussel af, om deze in den opstand tegen het wettig gezag, te ondersteunen.

De berigten uit Verviers zijn ook bedroevende, aldaar hebben de oproerlingen, in navolging van die van Brussel, de huizen en de bureaux van den inspecteur, van den controleur, van den notaris, van verschillende ontvangers, van de ijkers, van de schatters, en van het octrooi of stads ontvangst geheel uitgeplunderd, en alle de archieven, actans en meubelen, als ook de rijtuigen van den Notaris verbrand; men is daar verder gegaan, het graauw heeft zich op het platte land verspreid en de huizen van de meeste ontvangers der depeschen en van vele korenkoopers geplunderd en vernield. „Had men alhier — dus schrijft men van daar — ook een twintigtal plundersaars kunnen doodschieten, gelijk zulks te Aken is geschied, alsdan zoude de opstand ook alhier spoediger gedempt zijn geworden.” Maar dewijl Brussel, Luik, Leuven en Verviers in opstand zijn, zoo is dit nog niet het geval in geheel België; een groot gedeelte van België, en daaronder geheel Vlaanderen met het handeldrijvende Antwerpen, het door hare fabrieken zoo bloeiende Gend, en geheel Luxemburg, verlangt met ons, dat krachtige en afdoende middelen het oproer bedwingen, en dat vrijheid en rust worden hersteld.

Uit Leiden schrijft men in dato den 7 dezer het volgende:

„Dadelijk na het vernemen der onlusten in Brabant, hebben de kweekelingen on-

zer Hoogeschool zich aan de bevoegde autoriteit aangeboden, om stad en vaderland en Koning, wanneer en waar dit vereischt mogt worden, van dienst te zijn. De goede God geve, dat dit niet noodig zij! Is het noodig, dan twijfelen wij niet, of de acht honderd jongelingen, welke de eerste der Hoogescholen versieren, zullen zich den naam van Leijden, en den roem hunner voorgangers van vroegere jaren, voordien van den jaren 1815, waardig betoonen. Dan zal dat zelfde vaandel ontold worden, hetwelk eens buiten het vaderland met eerbied en achting is aanschouwd geweest."

Den 8 hebben de leden der Tweede Kamer, die zich te Brussel bevinden, het besluit genomen om zich naar 's Gravenhage te begeven, ten einde bij de opening der buitengewone zitting tegenwoordig te zijn. De *Courrier des Pays-Bas* keurt dit besluit goed, om dat het meent, dat, na de overwinning, die het gelooft dat zijne partij met de wapenen behaald heeft, er nog wel eenige schikkingen met betrekking tot handel en nijverheid overblijven, die gemakkelijker op eene minzame wijze zullen getroffen worden.

Toen de koninklijke proclamatie te Brussel bekend was, heeft zich eene menigte burgers naar het stadhuis begeven en verlangd, dat de gedeputeerden naar Vilvorde zouden gaan, om Prins Frederik der Nederlanden omtrent den waren toedragt der zaken in te lichten. Vervolgens zijn de heeren *de Brouckere, de Gerlache, de Langhe, de Hon, Huysman d'Annecroix en Surlet de Chokier* met den baron d'Hoogvorst en den graaf van Aerscht naar den Prins gegaan, en hebben hem, zoo men zegt, voorhouden, dat de afscheiding tusschen België en Holland onvermijdelijk was, en dat het van belang was om zoo spoedig mogelijk de gisting in de gemeoederen te doen bedaren. De Prins zou hierop ten antwoord gegeven hebben, dat, zoo men hem deze aanmerkingen schriftelijk wilde geven, hij die naar 's Hage zou zenden.

Donderdag zijn hier door de verschillende sectien van de burgerwacht vijftien personen benoemd, uit welke de regering eene commissie van publieke veiligheid kiezen zal, die voornamelijk in last zal hebben om te waken voor het handhaven van het regerend stadhuis, voor het verzekeren van het beginsel der afscheiding van het Noorden en van het Zuiden, en om voor de belangen van den handel en nijverheid te zorgen. De benoemde personen zijn de advocaat *Gendebien*, de oud-maire *Roupe*, de graaf *Felix de Merode*, de baron *Joseph van der Linden d'Hoogvorst*, de marquis *de Chasteler*, de heer *Frederik de Secus*, de hertog *d'Ursel*, de prins *de Ligne*, de bankier *Ferdinand Meeus*, de advocaat *Sylvain van de Weyer*, de professor *Lesbroussart*, de hertog *d'Arenberg*, de advocaat *Claes*, de koopman *Fortamps* de oude, en de advocaat *Spinnael*.

Door de burgerwacht is eene commissie van defensie opgericht, die alleen het bestuur over de militaire werken hebben zal. Het ombakken van boomen op de Boulevards en andere wandelingen, zonder bijzonderen last van deze commissie, is ten strengste verboden.

Te Bergen, in Honegouwen, heeft de militaire bezetting zich in het arsenaal en op wallen der stad verschanst. De burgerwacht heeft aan den generaal *George* eene deputatie gezonden, om hem van de vriendschappelijke gezindheid der burgers te verzekeren. De driekleurige vlag is er den 6 van het stadhuis uitgestoken.

Het kamp van Vilvorde is opgebroken. Alleen zijn daar nog het bataillon jagers en een detachement dragonders no. 4 die er hunne voorposten tot over het gevangenhuis hebben staan. De grenadiers en dragonders no. 4 zijn te Mechelen, de lancers te Serre, de 15 afdeeling te Duffel, en de artillerie staat tusschen Mechelen en Cumplich. De miliciens komen zeer geregeld op, zoo dat eenige dagen geleden de genoemde 15 afdeeling met vijf honderd man versterkt is geworden. Alle de troepen zijn met den besten geest bezield.

De bladen der factie betoonen zich hoogst verbolgen over de orde, die bij voortduring in Vlaandren, en inzonderheid in Gend blijft heerschen, en beklagen zich, dat men troepen naar de zijde van Assche zendt, ten einde voor dit behoud verder te waken. Zij beklagen zich ook over het rustig gedrag der Luxemburgers.

De bladen der partij schijnen het niet langer te kunnen onveinzen, dat onder de smalle gemeente te Brussel een groot gebrek begint te heerschen, daar niemand laat arbeiden, en alle hanteringen stil staan. Zij meenen, dat, indien de commissie van zekerheid daar niet in voorziet, men groote onheilen kan beleven. Deze stad moet, volgens bijzondere berichten, een zeer treurig schouwspel opleveren. Duizende gezinnen, niet alleen van vreemden, die aldaar zoo veel welvaart verbreiden, maar ook van ingezetenen, verlaten die stad.

De heer *Wellens*, Burgemeester van Brussel, was op het oogenblik toen de opstand aldaar uitbarstte, en ook reeds eenige dagen te voren toen zich sporen van onlusten openbaarden, op zijn Buitengoed. Toen er aan het door de rebellen beraamde ontwerp om Holland van België te scheiden, en aan de Regering van het Huis van Oranje in het Zuiden een einde te maken, door de adhesie van stedelijke besturen kracht moesten worden bijgezet, was de heer *Wellens* op zijnen post, en teekende het fraaije stuk dat wij uit de Couranten hebben leeren kennen. Dit is het loon dat onze edelmoedige Koning inoogst, voor de weldaden persoonlijk aan den heer *Wellens* beezen.

Te Antwerpen en Gend zijn petitiën aan den Koning gezonden, waarin men zich ten sterkste tegen eene scheiding onzer Noordelijke en Zuidelijke Provinciën verklaart. Zelfs heeft men uit eerstgenoemde stad aan sommige Noordelijke Provinciën uitnoodigingen gedaan, over dit punt mede te petioneren, ter voorkoming van het te wachten kwaad.

De kooplieden uit Antwerpen klagen dat de verschijning van oorlogschepen op de Schelde hun reeds nadeel heeft aangebragt. Verscheidene naar die stad bestemde, doch door dezen krijgstoestel verschrikte schepen zijn naar Hamburg verzeild.

Berigten uit Brussel van den 11 dezer, melden dat de nieuwe commissie van veiligheid van acht leden, bestaande uit de heeren *A. Gendebien, Fred. Meeus, graaf Felix de Merode, Sylvain van de Weijer, Roupe*, den prins *van Ligne*, den hertog *van Ursel* en den heer *de Secus*, voor den haar opgedragen last bedankt hebben, zeggende: dat het haar opgedragene, door de later bijgevoegde wijzigingen geheel van aard veranderd was; zij heeft hiervan bij geschrifte kennis gegeven aan de stedelijke regering en aan den kommandant der burgerwacht.

Gemelde kommandant der burgerwacht heeft bij eene waarschuwing doen afkondigen, dat er zoo het scheen pogingen werden gedaan, om de ambachtslieden tot buitensporigheden op te ruijen, maar dat de noodige maatregelen genomen waren, om alle pogingen van dien aard te keer te gaan, terwijl men aan den anderen kant trachten zou die ambachtslieden werk te verschaffen.

Voorts heeft hij getracht het wankelend vertrouwen te herstellen, bij de houders van briefjes op de bank van Brussel, door dezelve bij eene dagorder de verzekering te geven, dat de voornaamste kooplieden, en ook al de ontvangers dezelve als gereed geld zullen aannemen.

Uit Utrecht meldt men, dat op Zaterdag 11. aldaar gepasseerd is Z. H. de hertog van Brunswijk-Oels zich over Rotterdam naar Engeland begevende, reizende onder den naam van graaf *Walberg-Ebersal*. Z. H. is vluchtende, als hebbende het volk in Brunswijk zijn paleis geheel verwoest en verbrand. Men herinnert zich dat deze jonge hertog lang in onmin is geweest met wijlen den Koning van Engeland.

VLUGTIGE GEDACHTEN OVER BRUSSEL.

In eenen hoek van Brussel, wel eens de Waalsche genoemd, zijn vele behoeftigen van eenen woelzieken aard. Zoodanigen en anderen zijn waarschijnlijk door meer aanzienlijke kwaadwilligen opgeruid, en hebben begonnen met plunderen, rooven en brandstichten. Dit is een zeer geschikt middel, om de vredelievende ingezetenen te overheeren en terug te houden van voor hunne gevoelens openlijk uit te komen, door de vrees voor gelijken moedwil. De aanbazers van die munitij hebben de opgeruiden vervoerd, van hunnen arbeid afgetrokken, en op dwaalwegen voortgedrongen, waardoor het terugkeeren onmogelijk werd. Meer aanzienlijken, reeds uit vroegere gedragingen kenbaar, hebben zich verenigd, om zoogenaamde grieven in te brengen en ongrondwettige vorderingen te doen. Hoewel men niet zal zeggen, dat zij de muiters hebben opgeruid; maken zij nogtans van die onlusten gebruik, geven eenen glimp aan het gebeurde, om hetzelfde min of meer te vergelijken. Al wat braaf is, schandvlekt en veracht zulke bedrijven.

Vele vreemdelingen en menig inwoner, welke tot den bloei van Brussel veel bijdroegen, zijn van daar geweken. Dit en het vertreden van wet en orde, het scheiden van burgelijke vrijheid en veiligheid, en de onzekerheid benevens duistere uitzigten voor de toekomst leveren eenen nadeeligen invloed op voor fabriekers, kooplieden en winkeliers (om van vele anderen niet te gewagen,) dit nadeel daalt natuurlijk neder op de arbeiders, welke, indien ze niet onder de woeste benden behooren, onschuldig lijden. De oproerigen zijn verwilderd, hebben uit roof en omkoopspenningen hunne behoeften en meer dan dit aangeschaft; doch de fondsen uit het eerste verdwijnen binnen korten tijd, en het aanhouden met het laatste begint de schuilende aterlingen spoedig te vervelen.

In dezen ongelukkigen stand van zaken winnen wantrouwen en vrees dagelijks veld, en de begoocheling neemt een einde bij opkomend gebrek. De stedelijke behoeften van Brussel, hetwelk reuzenstappen deed, waren groot, een gedeelte der inkomsten is afgeschaft, andere inkomsten verminderen door verwarren en steeds afnemend vertier, en de uitgaven daarentegen vermeederen op eene ongehoorde wijze.

De vredelievende en welgezinde ingezetenen zuchten in stilte; de volksleiders onder vinden hetgeen ze hebben moeten berekenen, dat men gemakkelijker kan opruijen, dan de opgeruiden besturen; vreezende daarenboven het masker te verliezen, ontzien zij de ongeruide hoop, welke, voortdurende, eindelijk tegen de leidslieden zelve zal opstaan

indien de eischen niet bevrelijd en de verwachtingen niet voldaan worden. De gevende menigte is uit haren aard bestemd, om de rampen van de welvarende te Brussel steeds te vermeederen.

Indien men Brussel aan zich zelve overliet, zoude het rijk van list en geweld zich zelve verdeeld worden, en in eigene ingewanden wroeten, maar de onschuldige en goede ingezetenen, hoedanige er veien zijn, zouden tevens veel moeten lijden. Ten opzichte van de rustverstoorders zoude men niets meer behoeven te doen, dan de besmette stad Brussel in te sluiten, en aan de goede ingezetenen de gelegenheid te verschaffen, om die stad te verlaten. Maar hierdoor zoude men niet vervullen de pligten, welke de Staat aan goede ingezetenen verschuldigd is: de Staat moet van dezen zorg dragen, hulp aan dezelve aanbieden, en hen beschermen. Daarom moet om dat de algemeene belangen van het rijk vorderen, dat zoodanige buitensporigheden spoedig een einde nemen, zoude het dienstig kunnen zijn, dat eene genoegzame krijgsmagt zich aan Brussel aansloot, om aan de vredelievenden vertrouwen en aan de kwaadwilligen ontzag in te boezemen, en om onverwijld naar omstandigheden de eersten te redden en beschermen, en de laatsten met eene wettige magt te beteugelen, en de roervinken, van welken stand zij mogen zijn, door regterlijke vonnissen te doen straffen.

Men vreeze niet voor de oproermakers! Dweepers en dolzinnigen kunnen in verschrikkelijke stuipen van razernij wel ongelukkige slagtoffers maken; maar zijn de bestand tegen bedaarde heldenmoed, welke op deugd en edele gevoelens rust, de deugenden in derzelver eigene strikken verward, de oproerkraaiers verstormt, en de zwakken met schaamte terug brengt van de paden van verwoesting en ongeluk.

Zie daar, mijne Friesche landgenooten, eenige bij mij opgekome denken. Wanneer wij den algemeenen loop van zaken niet goedkeuren, moeten wij tevens bedenken, dat wij ons niet met eene volmaaktheid mogen vleijen. Wij dragen wel een re rijkslasten met drukkende provinciale, gemeentelijke en andere omslagen. Wij we schen, (en ik schrom niet, dit nog openlijk te verklaren) dat meerdere spaarzaamheid, ingetogenheid, vereenvoudiging en orde benevens mindere neiging tot weelde plannen en kostbare werken mogen verwezenlijken de regmatige verwachting van verlichting van lasten, verademing en opeburing. Maar zoude het niet een bekrompen verstand vertoonen en een kwaad hart verraden, om door weerspanningheid, om uit verwoesting, naar het voorbeeld van enkele plaatsen in ons Vaderland verbetering te herstel te willen invoeren en vaderlandsliefde uit te galmen? Zoude het niet eene verschoonlijke domheid zijn, op dien voet verlichting van lasten en vermindering te bezwaren te willen verkrijgen? daar zulke schandelijke eerlooze en hoogst strafbedrijven de inkomsten van den Staat verminderen, de uitgaven vermeederen, die volgens de lasten verzwaren — de bronnen van nijverheid en welvaart verstoppert, de arbeidzaamheid belemmeren — en de ingezetenen verarmen.

Doch waartoe zoude ik meerdere woorden gebruiken? De Friezen zijn te veel ver licht, te verstandig, en te grootte voorstanders van orde en van eerbied voor de wet ten, dan dat hier eenig gevaar van onrust zoude zijn.

Leeuwarden, den 12 September 1830.

FRISO.

Dank zij den Almagtigen dat onze beminde Koning het besluit heeft genomen, waarvan de Staatscourant (zie art. 's Gravenhage hier boven) melding maakt. Zoo is eindelijk dat verfoeilijk gespuis, waaronder de goede ingezetenen van Brussel gegaan, met deszelfs waren naam bestempeld.

Het terugtrekken der troepen, onder bevel van Z. K. H. Prins Frederik der Nederlanden, schijnt ten doel te hebben, om den opstand in haren eigen boezem te le voortwoeden, en intusschen de krijgsmagt in de bolwerken des Rijks bij elkander brengen, ten einde daarna met eene geduchte magt, het verder uitbarsten der vira ook in andere provincien tegen te gaan. Deze maatregel is misschien voor het oogen blik ook wel de beste, nu men niet tot het besluit te kunnen komen, om de burger van Brussel, door middel van eenige in hun midden geworpen bommen, tot de ver vering der Landverraders te dwingen.

Langen tijd kan het niet duren of het vijfde bedrijf van de *Muette de Portici* in het groot vertoond worden; zoodra de ingezetenen van Brussel de geheele gang hunner stad, als een gevolg der misdadige gedragingen van eenige hunner burgers ontwaren, kan het niet anders of zij zullen de eerste zijn, die hunne misdaders ter welverdiende straffe zullen brengen.

De ellende stijgt reeds ten top; de levensbehoeften rijzen dagelijks in prijs; de werken en neringen staan stil en verlopen; het crediet is verloren, en de stad bez elke week vijf en dertig duizend gulden, alléén aan soldij der burgerwacht; alle ver delingen vertrekken naar elders, en bij den naderenden winter is het vooruitzicht v hen die nog iets te verliezen hebben, zeer donker en beangstigend.

Intusschen behoort de Regering niet stil te zitten, en de meest krachtige maat len, hopen wij, zullen reeds aanstonds bij de opening der Staten-Generaal wor voorgedragen. De rebellen hebben het masker afgeworpen, men spare hen dus langer; de oproervlag waait van 's Konings paleizen, en een d'Hoogvorst heeft appartementen van zijnen wettigen Souverein in eene cazerne veranderd. De zaa komst te Brussel van verscheidene leden der Staten-Generaal, en de door hen ge baar gemaakte verklaring, is ook wederom eene daad die door niets gewettigd wor wanneer, gelijk het te voorzien is, die leden zich tot eene afzonderlijke Kamer te ten constitueren, dan behooren zij terstond bij eene wet voor Landverraders verla en door eene militaire commissie gevonnisd te worden.

Als een onmiddellijk gevolg van de energie welke het Gouvernement nu schijnt zullen ontwikkelen, kan men waarschijnlijk staat maken op de verwijdering der Ministers, waarvan de een, door zijne slechte raadgevingen het dierbaar leven van zen beminden Kroonprins heeft in gevaar gebragt, terwijl de andere zich zóó heeft dragan, dat de afgevaardigden der rebellen het getuigenis van hem gaven: *qu'il a le coeur Belge*, — en men weet wat dit in den mond dier lieden beteekent, *et c' etait dans les meilleures dispositions*.

De Koning zelve heeft nu, volgens de Staats-Courant, de aanranders van zijn tig gezag den oorlog verklaard, en zij die in gevoelen met de opstandelingen de en derzelver beginselen zijn toegedaan, zullen voorzeker zoo veel schaamte heb van zich vrijwillig te verwijderen, van het oogenblik af aan dat hun Vorst bea heeft om menschen te straffen, die hen als vrienden begroeten, en die zij voort niet als misdadigers kunnen beschouwen.

De rebellen willen de afscheiding van Holland en België. Wanneer dit met de langen van Europa is overeen te brengen, dan verlangen wij niets zoo vurig. De schuld zullen wij alleen ten onzen laste nemen, en dan nog zal die afscheiding e dageraad van voorspoed en welvaren voor ons doen gloren. Antwerpen, Gent, en verscheidene andere steden, ja geheel België zal misschien er door te gronde ga maar men heeft het zwaard getrokken om de zaken dien keer te doen nemen, en zal zich nu de gevolgen van dit misdadig en onzinnig bestaan moeten getroosten.

Intusschen zal deze afscheiding niet in allen opzichte voor Zuid-Nederland schi zijn. Het is waar, dat de koopvaardischepen der Antwerpenaren in de Haven der zullen verrotten, maar men bouwt op de *place de Meir* eene nieuwe Fransche Schi burg, weshalve de handelaars hunnen ledigen tijd, zoo niet nuttig, dan toch at naam zullen kunnen doorbrenge. De handwerksman die van den handel leeft, niet meer op kade en haven de waren lossen, die thans, uit Oost en West aangee aan alles leven en voorspoed geven; maar daar en tegen zullen de verarmde inge nen het onschatbaar voorregt genieten, van de openbare raadplegingen des stee bestuurs te kunnen bijwonen, en van tijd tot hunnen Souvereinen wil op het ka huis te kunnen verkondigen. Vrouwen en kinderen, het is waar, zullen hooge gebrek lijden; maar dit kwaad zal ruim vergoed worden, door de instelling der die elk ingezetener met de eer bekleedt, uitspraak te doen over de bezittingen, leven zijner medeburgers. In plaats van op kantoor of beurs voor zijn huisgez goed bestaan te winnen, zal de koopman zich met roem overladen, van te leve als Nationale Garde, voor de regten des volks te waken; in plaats van te leve der het zacht en vaderlijk bestuur van KONING WILLEM zal men het onuitspreke noegen smaken het knellende juk te dragen, van den grooten BURGER DE POTTE plaats van de voortbrengselen der Belgische fabrieken, wiet vertier duizenden he houd bezorgde, naar verre landen te vervoeren, zal men met de Parijsche vrie vrienden gaan fraterniseren; in een woord; alles wat geluk, rust, tevredenhe noegen kon schenken zal verdwijnen, maar men zal vrij zijn, men zal een sen ben gedaan om te naderen tot *la perfection des institutions politiques*, die het me dom tot den staat der wilden terug brengt; en indien ook al binnen eenige jee gras op de straten van Antwerpen en Gend moge groeien, dan kan dit ten dienstig zijn tot voeding der bevolking welke zich alsdan nog in die steden zal beve

HET BEROERDE BRABAND.

Dat de politiek der groote Mogendheden het oude Holland geen grooter de den hals konde schuiven, of geen zekerder middel in het werk stellen, om hee te verwarren en ten gronde te sturen, dan de vereeniging met Brabant, hebbe reeds de verstandigste Staatsmannen, zoo Buiten als Binnenlands voorspeld, en nu hoe langer hoe meer door de ondervinding bevestigd.

De beste der Koningen heeft sedert 15 jaren zijne goedheid, gelijk de Noord derlanders hun geduld uitgeput, om den band der verbroedering vast te leggen. *Willem I* heeft de toegevoegde vreemdelingen als troetelkinderen behandeld; door gevendheid, en door hen met weldaden op weldaden te overladen, heeft hij van zijne oudere kinderen, hunne liefde en vertrouwen zoeken te winnen. als eene tweede residentie-plaats met paleizen en lustplaatsen versierd, uitmunt

20 Stuks beste Friesehe en Drentsche **VEULENS**, — 6 kalve en vare **KOEJEN**
en 4 goede **WERKPAARDEN**.

Mr. L. J. HUBER, openbaar Notaris te Sneek, gedenkt, op Dingsdag den 14 September 1830, bij de provisionele toewijzing, ten huize van *Jarig Hilles Meijer*, in het Hooghuis te Sneek, en op Dingsdag den 28 dier maand bij finale adjudicatie, ten huize van *Cornelis van der Wis*, in den Wijnberg aldaar, telkens des namiddags ten twee ure, bij strijk- en verhooggeld, aan de meestbiedenden te verkoopen:

1. Eene allernuutendste en vruchtbare ZATHE en LANDEN, met HUIZINGE, SCHURE, HOVINGE, BOOMEN, PLANTAGIE en WATERMOLEN cum annexis, staande en gelegen te Westhem, de Huizinge gekwoteerd met no. 6, en de Landen groot 32 bunders en ruim 514 v. roeden, thans in huur en gebruik bij *Hotze Jacobs Rusticus*, tot St. Petri en den 12 Mei 1831, en alsdan vrij te aanvaarden.
 2. Vijftien bunders en ruim 43½ v. roeden allerbest vruchtbaar GREIDLAND, met het kwoteel AANDEEL der HUIZINGE en SCHURE enz., gelegen over hoog en laag in eene Zathe en Landen, met Huizinge, Schure, Hovinge, Boomen en Plantagie c. a., staande en gelegen onder den dorpe Ijsbrechtum, de Huizinge gekwoteerd met no. 3, en de Landen groot ter naam en saam 19 bunders en ruim 84 v. roeden, in huur gebruik bij *Sjeuke Jacobs*, Weduwe *Ijme Keimpes Schilstra*, tot St. Petri en Mei 1831, en voor den kooper op dien tijd vrij te aanvaarden.
- Wie hieraan gading maakt, kome op voorschreven tijd, ter bovengenoemde plaatsen, en koope alsdan op voor te lezene Condities, inmiddels te vernemen ten Kantore van genoemden Notaris.

Mr. L. J. HUBER, Notaris te Sneek, zal publiek, bij strijk- en verhooggeld, aan de meestbiedenden presenteren te verkoopen:

Eene moderne, sterke, ruime en net bebouwde HEEREN HUIZINGE, met ERF en BLEEKVELD c. a., staande en gelegen aan den Oostkant van de Suipmarkt te Sneek, en aldaar gekwoteerd met wijk 2, no. 91, Verpondings nummer 198, bestaande in onderscheidene proper behangen Vertrekken, hechte Zolder, lichte Kelder, Keuken, Bleek, Erf en verdere annexen en gerijfelijkheden, laatst bewoond geweest door den Heere *H. Beck*; acht dagen na de finale adjudicatie kan de Kooper in het bezit van het gekochte treden.

Wie hieraan gading maakt, kome op Woensdagen den 15 en 29 September 1830, telkens des avonds ten 7 ure precies, bij de beschrijving, ten huize van *H. E. Witteveen*, Koffijhuishouder te Sneek, en bij den finalen verkoop, ten huize van *H. S. van Heshing*, Societeitshouder aldaar, en koope alsdan op voor te lezene Condities, intusschen te zien ten Kantore van den Notaris voornoemd.

De Notaris *WIJMA*, te Harlingen, zal aldaar, voor zoo veel noodig, ten overstaan van het Vrederegert kanton Harlingen, op Woensdag den 15 September 1830, bij de eindelijke toewijzing, des avonds ten 6 ure, in het Heeren Logement van *D. Minnema*, in het openbaar presenteren te verkoopen:

1. Eene HUIZINGE met annexen, staande in de Grootte Kerkstraat te Harlingen, wijk F, no. 171, bij de Weduwe *Jan Bekius*, als eigenaarsche bewoond.
2. Eene HUIZINGE met annexen, genaamd de kleine Oijevaar, staande bij de Franekerkerk aldaar, wijk D, no. 73, bij de Weduwe *Pieter Abes Abbinga* als huurdersche voor f 60 in het jaar in gebruik.
3. Eene HUIZINGE, met eene zeer geschikte MAST- en BLOKMAKERIJ, en annexen, staande aan de Zuiderhaven aldaar, wijk E, no. 82, bij de Weduwe *Pieter Blok* en *Jan de Groot* als eigenaars bewoond.
4. Eene HUIZINGE, met SCHRIJNWERKERSWINKEL en annexen, staande aan de Zuiderhaven aldaar, wijk E, no. 81, bij *Hendrik Edsjoes* als eigenaar in gebruik.
5. Eene HUIZINGE met annexen, staande aan de Zoutsloot aldaar, wijk A, no. 160, bij *Barend Kroek* bewoond.

No. 1, 3 en 4 den 12 November 1830, no. 2 den 12 Mei 1832, en no. 5 den 12 Mei 1831 vrij te aanvaarden.

Failissement van VAN OPPEN en GORTER.

R. H. VAN BURMANIA BARON RENGERS, Mr. W. W. BUMA en S. B. STIENSTRA, als definitive Sijndici in opgedacht Failissement, presenteren, op bekende autorisatie, ten overstaan van het Vrederegert, door het ministerie van den Notaris *Mr. S. S. WIJMA*, te Harlingen, in het openbaar te verkoopen: Eene zeer nette in het jaar 1829 geheel gemoderniseerde HEEREN HUIZINGE, en een daaraan verbonden kapitaal hecht en sterk en sedert kort veel verbeterd MAGAZIJN, met twee Vliengels, TUIN en ERVE en verdere annexen, bekend onder den naam van *het Collegie*, staande en gelegen aan de Zuiderhaven te Harlingen, gekwoteerd wijk F, no. 11 en 24; het Woonhuis is op den 12 November 1830, en het Magazijn terstond na den finalen palmsleg vrij te aanvaarden. Van den koopprijs is f 8008 : 98 betaalbaar in elf jaren, telkens een elfde met slechts 2½ percent interest en in Domein Losrenten aangenomen wordende tegen derzelver nominaal kapitaal.

Wie gading maakt, kome op Woensdagen den 15 en 22 September 1830, in het Heeren Logement bij *D. Minnema*, te Harlingen, bij de provisionele en finale toewijzing, telkens des avonds ten zes ure precies. Condities te vernemen bij de voorschreven Sijndici en Notaris.

De Notaris *WIJMA*, te Harlingen, zal aldaar, op Woensdag den 22 September 1830, des middags ten 12 ure precies, in de Herberg Benthem, publiek presenteren te verhuuren:

Vier stukken BOUWLAND, te zamen groot 6 bunders 61 v. roeden 38 v. ellen en 54 v. palmen, gelegen onder den dorpe Wijnaldum, tegenwoordig bij *Rients Watses Abma* als huurder in gebruik, Sint Petri 1831 vrij te aanvaarden, en zulks voor 7 achtereenvolgende jaren, op Condities, intusschen bij voorschreven Notaris te vernemen.

De Notaris *T. S. VAN DER LEIJ*, te Langweer, zal, publiek bij boelgoed op drie maanden credit presenteren te verkoopen:

35 Zoon kalve, vare als vette KOEIJEN, en vijf PAARDEN.

Wie gading maakt, kome op Woensdag den 15 September 1830, des morgens precies ten 9 ure, ten huize van *Rudolphus Klazes de Jong*, Kastelein te Langweer.

De Notaris *T. S. VAN DER LEIJ*, residerende te Langweer, als hiertoe Regterlijk gecommiteerd, gedenkt, ten overstaan van den Heere Vrederegert in het kanton Lemmer, publiek, bij strijk- en verhooggeld, te verkoopen:

Eene ZATHE en LANDEN, staande en gelegen te Oosterzee, gekwoteerd no. 56, groot ongeveer 27 bunders 55 v. roeden 77 v. ellen en 73 v. palmen, zoo Weid-, Hooi- als Klijnland, thans in gebruik bij *Jan P. Dijkstra*; belendende ten Oosten *Klaas J. Muurling* c. s., ten Westen *Jogchum E. Boersma* c. s., ten Zuiden *Jelle Kolk*, en ten Noorden de Meer. Alsmode ongeveer 36½ v. roeden HOOILAND, mede onder Oosterzee gelegen; hebbende onderscheidene naastigers; Sint Petri en den 12 Mei 1831 vrij te aanvaarden.

Wie gading maakt, kome op Woensdagen den 22 September 1830 bij de beschrijving, en den 6 October daaropvolgende bij de finale toewijzing, telkens des namiddags ten twee ure, ten huize van *Cornelis van der Pal*, Logementhouder te Lemmer, en koope op Condities dan voor te lezen, die inmiddels bij genoemden Notaris te vernemen zijn.

BOELGOED VAN GEZAAGD LINDEBOOMEN HOUT.

De Notaris *A. LIJCKLAMA*, residerende te Huizum, zal, op Vrijdag den 17 September 1830, des morgens ten 11 ure, in het Pakhuis van den Heer *A. van Gruisen, Jr.* (zijnde de voormalige Zoutkeet van den Heer *J. Romkes*) staande bij de Potmargepijp bij Leeuwarden, tegen gereede betaling presenteren te verkoopen:

Eene aanzienlijke partij gezaagd LINDEBOOMEN HOUT, bijzonder geschikt voor Juk-, Schop-, Pomp- en Wagenmakers, zijnde Posten van 2, 2½ en 3 duim dikte; zullende alle bij zeer geschikte hoeveelheden worden verkocht.

Het geveilde is te bezigtigen in bovengenoemd Pakhuis, tot Donderdag vóór de verkooping, van des morgens 10 tot 12, en des namiddags van 3 tot 5 uren.

De Notaris *B. J. VAN AËSEN*, te Workum, zal, op autorisatie der Regtbank van de eerste aanleg, zitting houdende te Sneek, als daartoe speciaal benoemd, ten overstaan van het Vrederegert van het kanton Hinderloopen, publiek bij strijk- en verhooggeld, aan de meestbiedenden, presenteren te verkoopen:

1. Eene uitmuntend wel gebouwde en zeer sterke en hechte KOOPMANS HUIZINGE, benevens den TUIN en ERVE daartoe behoorende, staande en gelegen aan de groote zijde van de Wijnerts binnen Workum, geteekend wijk D, no. 60; tot 12 Mei 1831 bij *J. S. de Vries* als huurder in gebruik, en alsdan vrij te aanvaarden.
2. Een dito HUIS en ERVE, geteekend wijk G, no. 11, staande en gelegen aan het Zuid-end binnen Workum, bij de Weduwe van *H. Koets*, tot 12 Mei 1833 in huur, en alsdan vrij te aanvaarden.

Wie daaraan gading maakt, kome op Woensdag den 22 September 1830, des namiddags ten 3 ure, in het Logement *het Wapen van Amsterdam*, te Workum, bij de provisionele en definitive toewijzing.

De Condities dezer verkooping zijn intusschen te vernemen ten Kantore van gemelden Notaris.

VERKOOPING VAN BLOEMBOLLEN.

S. TULP, op de Tweebaksmarkt te Leeuwarden, zal, ten zijnen huize, op Woensdag den 15 September 1830, ten 11 ure voor den middag, ten overstaan van den Notaris *Mr. P. ANDRÉE*, aldaar, verkoopen: Eene uitmuntende sortering BLOEMBOLLEN, bestaande in dubbele en enkele *Hijacinten*, *Trosnarcissen*, *vroege en late Tulipanen*, *Ranunkels*, *Anemonien*, *Crocussen*, enz., enz., meest allen geschikt om des Winters in Huis te doen bloeijen; waarvan de Catalogus bij *S. TULP*, te bekomen is.

Te LEEUWARDEN, bij *P. KOUMANS SMEDING*, bij de Hoeksterpoort, Letter K, no. 176.

UIT DE HAND TE HUUR,

Om met 1 November aanstaande te aanvaarden: Eene HUIZINGE, staande op Harlingen, bekend onder den naam van het *Zeekantoor*, voorzien van een zeer ruimen Zolder, twaalf Boven- en Benedenkamers, twee Keukens, twee Regenwaterbakken, twee Pompen, een groote Kelder loopende onder het gausche Huis door, en verdere gemakken. Nader onderrigt te bekomen bij den Agent van het Domein, te Leeuwarden.

De VOOGDEN der Algemeene Armen te Franeker, gedenken aan den minstaande mende te besteden: Het leveren van ongeveer 2500 Tonnen beste LIGTE TURF. Die hieraan gading maken, vervoegen zich met hunne Monstern op Maandag den 20 dezer maand, des namiddags om 4 uren, in het Stads Armenhuis aldaar.

PARNASSIJS der Nederlandsche Israëlitische Hoofd-Synagoge, te Leeuwarden, gedenken op Maandag den 20 September c. k., des voormiddags ten elf ure, te besteden: De leverantie van ongeveer 650 Ton BAGGELAAR TURF. De gadingen worden verzocht, zich met hunne Monstern op gemelden dag en uur te vervoegen op de Armenkamer op de Nieuweburen.

De ondergeteekende ZADOCK SALOMON POLACK, door Zijne Moeder be last met de waarneming van alle werkzaamheden en geheel bestuur der firma *S. M. POLACK*, handelende in Droogcrijen, Specerijen en Verfwaren, te Leeuwarden, berigt bij deze, dat hij door de Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toezicht in deze Provincie, in dato den 6 dezer maand, is geëxamineerd, en als Drogist is toegelaten. — En daar hij bij voortdurende de affaires voor zijne Moeder onder de firma *S. M. POLACK* zal blijven besturen, en aldaar ten huize woonachtig is, zoo verzekt hij, dat alles door hem zal worden aangewend, wat mogelijk is, om met de meeste nauwkeurigheid dezen handel te drijven, en de geëerde begunstigers ten besten te behandelen.

Leeuwarden, den 9 December 1830.

LEES HIER. Door dien de ondergeteekende, door het gemis van zijn gehoor, genoodzaakt is een BE DIENDE tot het uitvoeren van zijne Kruideniers Affaire te gebruiken, en tot dus ver door zijn Zoon *JACOB R. SCHAAP* hierin geëdsisteerd is geweest, doch daar die voornemens is op zich zelven te handelen, zoo maakt de ondergeteekende bij deze aan alle zijne Begunstigers en Kooplieden bekend, dat bovengenoemde Zoon hierin voortaan niet meer zal gebruikt worden, en dat dus ieder een in het vervolg voor zijne eigen handelingen aansprakelijk zal zijn.

NB. De ondergeteekende verzoekt zeer vriendelijk aan zijne geëerde begunstigers, dat zij voortaan hunne geëerde gunst en vriendschap zullen aanbevelen, en belooft eene prompte en civiele behandeling.

Joure, den 10 September 1830.

O. GORTER MOLL, te Harlingen, brengt ter kennis zijner geëerde begunstigers, dat de gewone TABAKS-SOORTEN zijner Fabrijk 2½ cents per ¼ Ned. Pond zijn afgeslagen.

Hardzeilpartij te Workum.

Met vereischte permissie gedenkt de Kastelein *E. NAUTA*, aldaar, benevens eenige Liefhebbers, op Woensdag den 15 September c. k., te laten Verhardzeilen, door Jagten en Booten zonder onderscheid: Eene fracie *ZILVEREN TABAKS DOOS*. De mededingers worden verzocht zich des voormiddags voor 12 ure aan te geven, zullende de Zeilerij om twee uren een aanvang nemen.

Harddraverij op de Drie Romers.

Met consent van het Grietenij-Bestuur van Idaarderadeel, gedenkt de Kastelein *J. A. VAN DER MEER*, op Zaterdag den 18 September 1830, te laten verharddraven met Paard en Chais: Een fraai gewerkt stuk *ZILVER*, ter waarde van 50 Guldens tot Prijs, en een fraai *PIKEURS HOOFDSTEL* tot Premie; alle Paarden zullen worden toegelaten, mits die geen Prijs op de Drie Romers gewonnen hebben; de inschrijving zal plaats hebben ten elf ure, terwijl de draverij ten één ure een aanvang zal nemen.

Met vereischte permissie, gedenken de gezamentlijke Kasteleins van Holwerd, op Zaterdag den 18 September 1830, des namiddags ten twee ure, te laten Verharddraven, en aan den Eigenaar van het alsdan snelstdravend Paard vrij te vereeren: Eene fraaije met *ZILVER* gemonteerde *ZWEEP*. Alle Paarden zullen worden toegelaten, mits geen Stadsprijs, of te Holwerd geen Zweep gewonnen hebbende, en tot genoegen der Keurmeesters zijnde. De intekening ten twaalf ure, bij de Kasteleins *J. R. DIJKMAN* Weduwe, in de Klok aldaar.

*) *) *) **E** kan dadelijk werk bekomen bij *TJEERD KOELOFS VANDER VELDE*, te Achlum.

*) *) *) **M**en verlangt op den 12 November eerstkomende, op een aange naam Buitenverblijf, nabij deze Stad, eene bekwame KEUKENMEID, van de Protestantsche Godsdienst, van middelbare jaren, en van Getuigschiften van goed gedrag en bekwaamheid voorzien zijnde. Nader onderrigt in persoon of met gefrankeerde brieven bij *J. BEITSMA*, in het Zaailand, no. 263, te Leeuwarden.

BELANGRIJK BERIGT VOOR LIEFHEBBERS DER MATHESIS.

*) *) *) **F.** HOLTKAMP, Boekdrukker en Boekhandelaar te Sneek, is eigenaar geworden, en zal zoo lang het gering getal van exemplaren zulks toelaat, voor den verminderden prijs van f 1 : 90 in plaats van f 3 afleveren: *Inleiding tot de Mathematische Wetenschappen, of gemeenzame leerwijze der Arithmetica en Algebra, 2 deelen, 3de druk, groot 472 pagina's, in groot octavo, van wijlen den beroemden ARNOLDUS BASTIAAN STRABBE*. Beninnaren der schoone Wiskunde treffer hierin eenen schat van geleerdheid aan, zoo theoretisch als praktisch. De gronden der *Arithmetica*, en het eigenaardige van het tientallig stelsel, worden hierin smaakvol en met kennis van zaken, onderwezen, daar de *Algebra* in hare beginsels, opklimming en toepassing, op eene meesterlijke wijze, zoo als men met regt van eenen geleerden Mathematicus als *STRABBE* was, kon verwachten, wordt voorgedragen.

*) *) *) **B**ij de Boekverkoopers *SCHALEKAMP* en *VAN DE GRAMPSEL*, te Amsterdam, en *A. DANEKES*, te Hilversum, zal bij intekening worden uitgegeven:

De *LANDMEETKUNDE*, het *KARTEREN*, het opwerken der *PLANS* en het *WATERPASSEN*, in 18 lessen zonder behulp der Wiskunde orderwezen. Een Werk geschikt voor alle klassen der maatschappij, en onmisbaar voor Militairen, Onderwijzers, Landmeters, Wiskunstenaars, Landeigenaars enz., met 16 platen en 600 figuren, door *THIOLET*, Professor in de Teekenkunde aan de Koninklijke Artillerieschool te Parijs. Naar de derde vermeerdeerde en verbeterde druk vertaald door *J. A. BAKHOVEN*. De prijs zal bij intekening gesteld worden op f 3 : 40; buiten intekening f 3 : 90. Een Prospectus van hetzelfde is verkrijgbaar bij de voornaamste Boekhandelaars.

*) *) *) **V**ADERLANDSLIEFDE in ZORGVOLLE TIJDEN, naar *JEZUS VOORBEELD* in eene *Leerrede* over *Lucas 19 vs. 41 en 42* geschetst; uitgesproken den 5 September 1830, door *C. MEIJER*, Predikant te *Wijster*, in gr. 8vo, à 25 centen, is heden bij *J. OOMKENS*, en alom te bekomen.

*) *) *) **B** is alom verkrijgbaar:

- I. *Geschiedenis van Rusland* en *PETER den Grooten*; door den Generaal *Graf de SEGUR*, Schrijver van *NAPOLEON* en het Groote Leger, gedurende het jaar 1812; in twee deelen, eerste deel..... f 1 : 50
 - II. *Generaal Graaf HOHEIM en zijne Kinderen. Eene Briefwisseling*, naar het Hoogduitsch van *WALDEN*; in twee deelen, eerste deel à f 2 : 40
 - III. *Memorien over twee ontwerpen den Vestingbouw betreffende*, met 4 uitlaats Platen; door den tweeden Kapitein Ingenieur *J. G. W. MERKES*.... f 3 : 50
- Ieder ontwerp is afzonderlijk verkrijgbaar, als:
- 1°. Ontwerp van eene bevestigingsmanier, à f 2 : 20
 - 2°. Ontwerp van een Model Bomvrij Buskruit Magazijn à f 1 : 50
- IV. *Infexions Anglaises: pour servir d'introduction directe à l'étude des Autours*, Par *CHARLES SMITH*. Prix..... 30 cents
- V. *De Opvoeder der Jeugd*. Eene voortzetting van den Paedagoog, Magazijn van Opvoeding en Onderwijs in het Koninkrijk der Nederlanden, 3de Stuk. De prijs der 4 Stukken of van den compleeten jaargang is à f 4
- Ook wordt bij denzelve met succes gedebiteerd:
- VI. *WILLEM BAARLAND*; voor Jongelingen, in het schoonste doch tevens gewaardijste tijdschrift huns levens. Door een Nederlander. Met gegraveerde tekening en vignet à f 2 : 50
- VII. *Drie Vertoogen over het Hooger Onderwijs*; door eenen welmeenenden Opmerker à 90 cents

BLOEMBOLLEN.

De ondergeteekende herinnert door deze, dat hij zich weder belast met de uitvoering van *Commissien op BLOEMBOLLEN, ZADEN*, enz., en beveelt zich alzo ten vriendelijkst aan.

P. DE VRIES, Pz.,
Commissionair te Leeuwarden.